

Sants es mou per una societat sense desigualtats de gènere

Diversos col·lectius que treballen en l'àmbit feminista organitzen els actes del 8 de març

S'engeguen dues noves iniciatives: una aula d'acollida per a dones i un taller d'autodefensa.

Un documental sobre els crims femicides de Ciudad Juárez i una xerrada amb testimonis de dones feministes basques i gallegues van ser els dos actes centrals de la campanya que, sota el títol "Lluita i treballa per una societat sense gènere", van organitzar diferents entitats del barri i la Plataforma Revolucionària del 8 de Març. Com a colofó, la manifestació unitària del 8 de març va aplegar centenars de persones al centre de la ciutat.

[pàgina 3]

En la manifestació es denunciaren els assassinats per violència de gènere als Països Catalans.

NEUS

Assistents a la calçotada gaudint del menjar i el bon temps.

LLUÍS MATÉ

Més d'un miler de persones passen per la Calçotada Popular de Sants

La tradicional Calçotada Popular de Sants organitzada pel Casal Independentista amb la col·laboració de l'Assemblea de Barri celebrà la seva 20a edició amb un gran èxit d'assistència.

El veïnat va poder gaudir d'aquest acte gastronòmic, cultural i reivindicatiu en un primer diumenge de març caracteritzat per la bonança meteorològica. L'èxit d'enguany ha estat doblement benvingut, ja que ha permès a la organització refer-se de la desil·lusionant edició de l'any passat, aigualida per un intens xàfec.

[pàgina 10]

OPINIÓ

El periodisme compromès perd un referent

Josep Maria Huertas Claveria ens ha deixat. La seua mort obre un buit dins d'una professió cada cop més desvaloritzada i venuda: el periodisme. El senyor Huertas va donar suport a LA BURXA repetides vegades. El trobarem a faltar.

[pàgina 2]

SANTS

Serveis Socials en precari

Els treballadors i les treballadores de Serveis Socials han iniciat una recollida de signatures i diverses mobilitzacions per denunciar la manca de recursos i de personal amb què han de respondre a les necessitats de les persones.

[pàgina 5]

EN MOVIMENT

La reunió anual del grup dels poderosos

Any rere any, els caps d'Estat de només vuit països (G-8) es reuneixen per prendre decisions que afecten a tota la població mundial. Enguany li toca el torn a Alemanya, i les veus en contra no s'han fet esperar.

[pàgina 9]

ARREU

En el nom dels fills

Ara fa 10 anys, a les comarques de la Plana, un grup de mares decidiren enfrontar-se a les grans empreses de la ceràmica per combatre les malalties respiratòries que provocaven en els seus fills.

[pàgina 11]

Janna i Dídac, monitors de l'Esplai Turons

entrevista

[pàgina 12]

cinema

Edward Zwick

Diamante de sangre

salut

Una alternativa ecològica a les compres i els tampons

La Copa Menstrual

música

Va amb nosaltres

At Versaris
parentesi

[pàgines centrals]

editorials

Precarietat social

Sempre se'ns ha fet creure que des que estem en democràcia (i potser abans?) tenim un Estat de benestar. Què vol dir això? Ben bé no ho sabem, ni creiem que ho arribem a saber. Hem de suposar que hi ha una sèrie de serveis, equipaments i ajuts públics que han de solventar una sèrie de mancances que pugui tenir qualsevol de nosaltres. Però en realitat, què prioritza? Està clar, tal i com denunciem les treballadores i els treballadors dels centres de Serveis

Socials, que les qüestions socials no són la preocupació principal. Està clar que no cal invertir en personal, ni en recursos, ni en equipaments. És més important tenir un gran aeroport, una important estació, centres comercials i tot allò que contribueixi a ser una ciutat, i un barri, modèlic. Però està clar que això és i serà per a aquells que s'ho puguin permetre. I que anirà en detriment d'una educació, una sanitat, un lleure i una atenció especialitzada públiques i accessibles per a tothom.

LA BURXA des de la perspectiva de gènere

No deixa de ser un tòpic reservar la secció principal de LA BURXA a les dones amb motiu del 8 de març. Tots els mitjans de comunicació els dediquen en aquesta data bastant més espai de l'habitual. Apareixen informes sobre les diferències laborals i salarials, es parla de l'ús de les violències vers les dones en els conflictes armats, de la seva discriminació en diferents àmbits... Per variar, les dones apareixem als mitjans, tot i que no

més una miqueta. La resta de dies, quedem relegades als anuncis i a la secció de successos i notícies rosa. A LA BURXA, intentem que les dones estiguem presents cada mes. Amb tot, som conscients que no n'hi ha prou. Integrar la perspectiva de gènere és complex: cal un treball profund de reflexió i qüestionament dels missatges apresos i interioritzats des de la infantesa. Així, no només es tracta d'emprar un llenguatge no sexista i de fer-nos ressò de les acti-

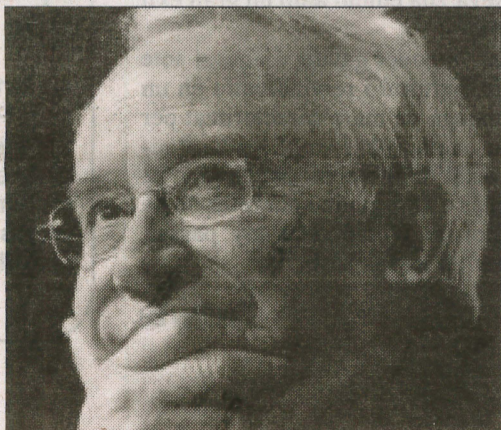
vitats fetes per dones, sinó que també es tracta de tenir cura en l'elecció i el tractament dels temes. En cada notícia, podem reforçar els estereotips de gènere o mostrar la diversitat, podem potenciar els valors masculins (poder, agressivitat, competitivitat) o fer presents i donar valor als femenins (afecte, solidaritat, cura), silenciats i menystinguts. Fer una Burxa que potencii la igualtat depèn d'aquestes coses. No és fàcil, però intentem anar fent camí.

opinió

Huertas Claveria o l'antivirus del periodisme no compromès

ÀNGEL SÁNCHEZ

Amb la mort de Josep Maria Huertas Claveria, el periodisme concebut com un compromís amb la realitat vital ha sofert un cop fort. Ell era, a més, el degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, institució nascuda per vetllar per l'exercici digne d'una professió amenaçada pels interessos de grups de pressió a tots els nivells. Sense Huertas, tots els periodistes som una mica més vulnerables. Era Huertas un superman? Evidentment, no. Era, per sobre de tot, ferament humà. No guardava gaire les formes, i això podia causar en el seu interlocutor una primera impressió poc simpàtica. Però immediatament mostrava un fons de tendresa que contrastava amb la rudesia de les seves maneres. Quan se l'arribava a conèixer més a fons, ja no importava la discrepància. Llavors es produïa una sintonia que ell propiciava, perquè li agradava molt intercanviar impressions i discutir sobre els temes més diversos. En el calor de la polèmica alçava la veu (ell acostumava a dir que no cridava, sinó que tenia un timbre de veu molt potent) i a vegades perdia el control si la tensió del moment era excessiva. Superat el trànsit tempestuós, Huertas recuperava el rostre somrient de la complicitat. Va ser un especialista consumat en teixir complicitats. Són pocs els periodistes del nostre entorn que puguin deixar l'empremta que Huertas ha deixat, com així ho testimonia el massiu homenatge ciutadà que va rebre arran de la seva mort.

Dir Huertas Claveria és sinònim de sentit ètic de la professió d'informador. Sempre va estar al servei d'aquells que més el necessitaven. "Jo crec ser una bona persona. Em sento millor sent bona persona que mala persona", va manifestar en una entrevista que fa uns anys li va fer un col·lega que no acabava de creure's això de la seva bondat. Perquè, no ens enganyem, Huertas també va tenir detractors entre la professió. Alguns no vacil·laren en recriminar-li que el periodisme de combat que ell encarnava estava passat de moda, com si en la societat actual del suposat benestar no hi hagués gran quantitat de fets denunciats. És cert que per a algú com Huertas, que va patir les presons franquistes i que enarborà la bandera de la lluita veïnal contra el caciquisme municipal, la moda és una banalitat que no compta. Ell sempre va escriure per als lectors i no pas per als polítics o per als amiguets, amb la mirada posada en millorar les condicions de vida de la gent sencilla. Si aquest periodisme està passat de moda és que el virus de la frivolitat ha acabat carregant-se el sistema.

Quan dines sol en un restaurant escoltes, sense voler, converses de les taules veïnes. L'altre dia en un restaurant xinès (autèntic) d'un extrem del nou barri xinès de Barcelona (als voltants de l'estació del Nord) vaig sentir un noi que amb un to un mica monòton, com si recités una lliçó apresada, mirava d'explicar a la noia que dinava amb ell la dissortada història del nostre país/països.

L'únic que puc dir de la noia és que possiblement era europea, ja que vaig ser incapaç d'esbrinar d'on venia, atès que gairebé no va obrir la boca. Realment, l'esforç del xicot era digne de millor causa. I ho dic perquè vaig veure com n'era de difícil explicar el nostre esdevenir històric a un foraster. Per exemple, si ets portuguès pots dir més o menys: "Mira, noia, nosaltres ens les vam tenir amb els espanyols durant uns quants segles, però a partir de 1640 vam dir prou, i fins ara". Si ets cubà dius: "Mi amor, el 1898 y con la ayuda de los americanos echamos a los gallegos", i si ets guineà pots dir "En el año 1968 los españoles nos dieron la inde-

SALT DE PLENS

¡Uf, Catalunya!

QUEL NESS

pendencia", i santes pasques.

Ara bé, nosaltres ens embarquem en coses estranyíssimes com ara allò de la Corona catalanoaragonesa, que si prínceps d'un lloc i reis d'un altre, que si el Regne de València i l'efímer Regne de Mallorca, amb capital a Perpinyà... Després arriben els inefables Reis Catòlics, junts però separats, i després els virreis que no ens respectaven i els acabàvem cremant com el comte de Santa Coloma, el 1640.

La guerra de successió és un punt i a part que es culmina amb l'heroica resistència de l'11 de setembre, per anar contra un rei que anys abans havíem acceptat. I l'ensulsiada dels fets d'octubre costa d'entendre fins i tot als militants més integristes d'ERC. Si fem un salt i

passem als nostres dies, n'hi ha per arrencar a córrer i no parar fins a Pernambuco, que no sé on és però sona molt lluny. Ens trobem amb un partit d'obediència nacional espanyola al poder amb els vots d'un de teòricament independentista, que predica coses molt rares com ara el *catalanisme social* (sic).

En fi, que no m'estranya que la noia s'avorrisi sobiranament. Si hagués gosat, al xicot l'hi hauria donat un consell: no li parlis més d'una cosa que ni nosaltres mateixos entenem, sinó et pot passar com a mi, que una vegada a una colombiana de bona família que vivia a París li vaig inflar el cap amb Catalunya i a la següent cita n'hi vaig trobar dues, de colombianes.

Proposo que a partir d'ara, abans de confondre i/o avorrir el personal, ens mosseguem la llengua, bevem un glop de vi o cervesa, els mirem fixament als ulls i amb una exclamació fonda i sentida deixem anar "Uf! Catalunya, quina mandra!".

CARTES A LA BURXA

Envia'ns el teu escrit a laburxa@laburxa.org o a Can Vies (c. Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Agressió sense cap ni peus

L'HORTET DE SANTS

Sovint part de l'esquerra assumeix respecte la immigració o el dret d'autodeterminació postures de dreta reaccionària, i el debat sobre drogues no n'és excepció. Al llarg de la història el poder ha dividit les substàncies en legals i il·legals segons el seu interès. La prohibició implica control social de certes persones i col·lectius, i les adulteracions, en

un mercat negre sostingut per màfies i aparells de l'Estat. L'Hortet de Sants, un comerç destinat a facilitar l'autocultiu, combatent l'enriquiment d'aquestes màfies i el control de l'Estat, patí unes pintades amenaçadores la nit del dissabte 24 de març. Signades amb un símbol obrer, defensaven interessos dels patrons.

la Burxa

Periòdic de Comunicació Popular de Sants i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al CSA Can Vies (c. Jocs Florals, 42)
 Periodicitat: mensual
 Telèfon de contacte: 93 422 16 13
 Adreça electrònica: laburxa@laburxa.org
 LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta BURXA hi han col·laborat: Roser Benavent, Toni González, Gemma Parera Àlvarez, Pau Canela, David Vázquez, Soto, Jordina, Laia i Meritxell Sánchez Amat, Mireia Pui, Carme, Ester Rams, Anna Farré, Helena Olcina i Amigo, Isaac, Marc, Albert Alonso, Miquel Darnés, Agus Giralt, Marc Faustino i Vidal, Àlex, Laia S. M., Jou, Assemblea Can Vies, Cooperativa Germinal, Albert Garcia, Elba S. Mansilla-Ciutat Invisible, La Quinkalla, Roger Sánchez Amat, Lancèlot, Lluís Maté, Pere, Neus, Diego Caballero, Iolanda Pitarch i Plataforma No a la Contaminació.

8 de març: una diada necessària

La feina que cada dia fan moltes dones per fer desaparèixer les desigualtats i la discriminació que pateixen té en el 8 de març un altaveu que cada any s'aprofita

A Sants, la diada es va commemorar amb diferents actes organitzats per entitats del barri i per la Plataforma Revolucionària del 8 de Març, formada per organitzacions polítiques de l'esquerra independentista i col·lectius feministes

MERITXELL SÀNCHEZ AMAT ■ SANTS

Pels volts del 8 de març, s'acumulen les activitats que recorden que la igualtat encara no està assolida. Sants no n'ha estat una excepció, i tant des d'entitats del barri com des de la Plataforma Revolucionària del 8 de Març, formada per organitzacions polítiques de l'esquerra independentista i per col·lectius feministes, es van preparar diferents actes per commemorar la diada.

Realitat corprenedora

Diverses dones del barri de Sants van solidaritzar-se amb les dones de Ciudad Juárez amb motiu de la celebració del 8 de març. Al voltant de 30 persones van aplegar-se al Centre Social de Sants el passat 9 de març per veure el documental *Crímenes y presos*, del col·lectiu mexicà La Hormiga. El fòrum va ser organitzat per Creación Positiva, Dones Endavant-Sants, L'Escletxa, Dones de l'Assemblea de Barri de Sants, Les Diabòliques i altres dones del barri.

Les assistents van emocionar-se amb el testimoni de familiars de noies assassinades o bé desaparegudes, i de detinguts sota tèrboles i poc clares acusacions. Des del 1993, 460 dones han mort assassinades en aque-

ta ciutat i 600 han desaparegut davant de la passivitat de les autoritats mexicanes, que, a sobre, fan declaracions culpabilitzant els comportaments de les noies i de les seves famílies. A la conversa que va seguir la projecció, es va voler ressaltar com la realitat d'aquests crims és la punta més sagnant de l'iceberg de les violències contra les dones, que tenen les seves sòlides bases en un sistema patriarcal que col·loca les dones en una situació d'inferioritat que les fa vulnerables.

Dones revolucionàries

La Plataforma Revolucionària 8 de Març va organitzar unes jornades descentralitzades que, sota el títol "Lluita i treballa per una societat sense gèneres", van ser presents a Sabadell, a Terrassa, a Vilafranca, a l'Eixample de Barcelona i també a Sants. Al nostre barri, el dissabte 3 de març es va organitzar un acte polític al Centre Social i un concert a Can Vies. A l'acte hi van participar dones dels moviments independentistes basc i gallec, que van parlar del feminisme a les seves organitzacions. També es va poder escoltar el testimoni d'una presa política basca que va relatar les esfereïdores especificitats de la tortura en les dones.

Moments posteriors a l'acte sobre les víctimes de Ciudad Juárez, al Centre Social.

MERITXELL

Música de dones

De la mà de la compositora i pianista Maria Rosa Ribas, i de la soprano Àngels Miró, 80 dones van poder fer un repàs de la història de les dones compositoras. La reivindicació de la seva existència, obviada, va ser la manera de celebrar el 8 de març

del Consell de Dones del districte de Sants-Montjuïc. La recentment inaugurada biblioteca Francesc Candel, al barri de la Marina, va acollir el concert el 14 de març.

Les peces eren introduïdes per explicacions de Maria Rosa Ribas sobre les partitures i la vi-

da de les compositoras, de manera que el gaudi de la música es va fer més intens.

Per a més informació sobre els femicidis a Ciudad Juárez: <http://espanol.geocities.com/justhijas/> i <http://www.mujeresdejuarez.org/>

VEUS DE DONES

Després d'un any de feina, les dones de L'Escletxa, entitat del barri dedicada a l'atenció i la prevenció de les violències de gènere, van publicar fa uns mesos *Veus de dones*. Aquest llibret és el primer resultat de l'*Estudi qualitatiu sobre les violències vers les dones en el districte de Sants-Montjuïc*. En aquest estudi, reconegut amb el premi 25 de novembre de l'Ajuntament de Barcelona, han volgut apropar-se a les vivències, les pràctiques i els sabers de les dones respecte de les violències.

L'Escletxa organitza també un grup de reflexió mensual al Centre Social de Sants, amb l'objectiu de comparar les vivències i les idees sobre el sexe i construir alternatives. Està obert a tothom qui s'hi vulgui acostar.

Per a més informació: lescletxa@hotmail.com

AULA D'ACOLLIDA

Una nova iniciativa s'està cuinant al barri: l'aula d'acollida per a dones. El projecte neix de l'interès d'un grup de dones de recollir l'experiència del Col·lectiu de Migracions de Sants i posar en marxa una escola de llengua per a dones migrants adultes. A banda de l'aprenentatge del català, es vol oferir un servei d'assessorament i orientació sobre els serveis i recursos a què poden accedir i activitats diverses de sensibilització social. Així, s'organitzaran xerrades, exposicions i projeccions sobre temes com solidaritat i desenvolupament, immigració i inclusió social. De moment, s'estan recollint experiències similars i la primera activitat serà un grup de conversa que començarà al maig.

Per a més informació: laburxa@gmail.com

MAMBO ITINERANT

Les dones de Mambo, Momento Autónomo de Mujeres y Bollerías Osadas, han recalat al barri.

Després del desallotjament, el passat gener, de la casa que okupaven al centre de la ciutat, han disseminat les seves activitats per diversos punts de la ciutat, entre els quals hi ha les cases okupades de nou al carrer Miquel Àngel, 53-57 (vegeu LA BURXA número 105). Actualment, en aquest espai hi ha dos grups d'autodefensa (a més de Mambo, Cortocircuit) i s'hi fan projeccions de vídeo cada dos diumenges, en un cicle anomenat "Perversa y divinas".

Per a més informació: <http://mambo.pimienta.org> i laburxa@gmail.com

Fem una gran pinya?

CASTELLERS
SANTS
Castellers de Sants

C/ Vallespir 28 www.borinots.org

CAFFETERIA
talls & tallers
PERRUQUERIA

SANT JORDI, 3 TEL. 934 911 894 BARCELONA
933 306 158 perruqueria

la
Burxa
★ Subs-
criu-te

col·lectius +
tallers +
activitats

ESPAI OBERT

de dilluns
a divendres
de 18 a 22h

FES-TE SÒCIA
Violant d'Hongria 71 1er pis. Sants, BCN.

A PEU DE CARRER

Can Batlló, un 'gulag' a la Bordeta

Riu-te'n de l'extermi dels camps de concentració nazis. De les 234 empreses i més de 2.000 treballadors de Can Batlló, en aquests moments queden unes 60 empreses i uns 600 treballadors, i quan arribi el moment del trasllat, en quedaran unes 30 amb poc més de 400 treballadors.

Malgrat l'acord formal de mantenir totes les indústries del polígon fins al trasllat a la Zona Franca, només les que tenen contracte indefinit han pogut aguantar fins al final. Les bones cares de tots, les grans declaracions i les mentides pel darrere han portat els industrials a interposar un recurs contenciós-administratiu contra la propietat i l'Ajuntament. Segons diuen, en vindran 19 més.

Els industrials han contactat amb el moviment veïnal del barri per explicar-los que no pretenen aturar la remodelació, però que els estan prenent el pèl, oferint-los, per exemple, reubicar indústries semipesants en segons o tercers pisos al carrer Motors, cosa totalment impossible. El gerent de Can Batlló, un gendre de l'estraperlista conegut com a *Castello*, va fugar-se amb la secretària a l'Amèrica del Sud (que és on es fuguen els madrilenys de bé), i va aparèixer com a màxima responsable la néta d'un franquista, Carmen Escrava de Romaní: "Soy la dueña", va dir. Aviat els treballadors del polígon, pel seu posat *fashion* i madrileny, van començar a anomenar-la *la Guapa*.

És providencial veure com *la Guapa* fa i desfà, amb l'Ajuntament, amb Urbanisme i amb el Consorci de Zona Franca. Diuen les males llengües que a les reunions a Urbanisme només serveixen cafè si hi va ella. En una d'aquestes reunions, amb en Pep Puga i en Julio Garcia (del Districte) i amb en Ramón Massagué (d'Urbanisme de l'Ajuntament) va deixar anar a un industrial la sentència: "Estos mierdecillas de socialistas no van a decirme lo que tengo que hacer en mi propiedad". I és ben cert. La Carmen Escrava de Romaní, que ara s'ha casat amb un marquès, i és hereva d'una de les fortunes més tèrboles i tacades de sang de la història del país, s'asseu damunt del barri, mana i dona ordres a tort i a dret. I el pitjor és que els nostres governants callen i abaixen el cap. Per alguna cosa serà.

ROSER BENAVENT

Judici a La Quinkalla i a les veïnes del carrer Watt

LA QUINKALLA • SANTS

La casa ocupada al carrer Masnou, La Quinkalla, va ser desallotjada el febrer del 2006 després d'una sentència de desallotjament preventiu dictada pel Jutjat d'Instrucció número 31. Un any més tard, una de les persones que hi vivia ha estat jutjada sota l'acusació d'usurpació i amb una petició fiscal de quatre mesos de pena multa a raó de 12 euros el dia, que si no es paga suposa l'ingrés en presó durant dos mesos. Segons l'acusada "les penes multa són una eina emprada per l'Estat amb una clara intencionalitat de descapitalitzar els moviments socials i anul·lar penalment les persones actives, intentant limitar la llibertat de moviment perquè aquestes no puguin seguir difonent una veu crítica amb el model imposat". El judici va tenir lloc el passat 6 de fe-

brer, i entre els testimonis de l'acusació hi havia Integral de Aparcamientos SA, la propietat legal de la finca, que no n'ha tingut prou amb fer fora les persones que hi vivien.

La propietat, dues setmanes després del judici, va interposar una demanda de desnonament contra els dos veïns que queden a l'edifici adjunt a La Quinkalla. Integral va comprar la finca del carrer Masnou, 14-16 (on hi havia La Quinkalla i una fusteria operativa en aquells moments) i del carrer Watt, 9 fa poc més de tres anys, sabent que una estava okupada i que a l'altra hi havia dos pisos amb un contracte de lloguer antic, i que les persones que hi viuen fa més de mitja vida que estan en aquest lloc.

El primer front que va obrir la propietat va ser contra els okupes, amb diferents estratagemes mafiosos, com suborns econòmics a can-

Edifici okupat al carrer Watt.

ALBERT GARCIA

vi de marxar i l'enviament de *matons* per fer-los fora a la força. Finalment la jutge del 31 va recolzar un cop més els especuladors i va dictar la sentència de desallotjament. Un temps després del des-

allotjament, Integral va obrir el segon front contra el veí i la veïna del carrer Watt per poder buidar la finca i construir-hi pisos de luxe. Però els habitants de La Quinkalla respondran a aquesta nova amenaça.

Tornen les mobilitzacions per l'habitatge

Capçalera del bloc santsenc.

J. SOLER

BERNAT COSTA • SANTS

Durant aquest mes s'han realitzat diverses activitats per reivindicar un habitatge digne, que han culminat amb una gran manifestació al centre de la ciutat el 24 de març. L'habitatge és un dels eixos principals de treball de l'Assamblea de Barri de Sants, i per això va convocar,

una hora abans de la manifestació de plaça Catalunya, una concentració a plaça de Sants per anar plegats cap al centre de la ciutat. La setmana abans, diferents col·lectius van fer diverses accions, com okupar un caixer de La Caixa, una acampada a la UAB i sortejar habitatges de protecció oficial a la Torre AGBAR.

Un fotògraf de LA BURXA, assetjat pels Mossos

ALBERT ALONSO • SANTS

Albert G. G., fotògraf proper als moviments socials del barri de Sants i col·laborador habitual de publicacions com LA BURXA i el portal de notícies BarriSants.org, ha denunciat a aquest mitjà les intimidacions i assetjaments que ha rebut dels Mossos d'Esquadra en els darrers dies. Segons relata el jove, veí de Sants, el passat dimecres 7 de març a la tarda, quan es dirigia al seu lloc de treball, agents antiavalots dels Mossos d'Esquadra el van aturar davant mateix de la feina i li van demanar que s'identifiqués. El jove va demanar als agents el motiu de la identificació, però els agents no li van comunicar res i el van retenir durant gairebé mitja hora al bell mig de la Rambla sense donar cap explicació. En una mostra de prepotència i amb voluntat d'intimidat, els agents van arribar a empènyer l'

contra la furgoneta de la Brigada Mòbil dels Mossos, i van desatendre els requeriments del jove, que els demanava explicacions per la seva actitud i pel motiu de la identificació. Davant de la seva negativa a identificar-se, i sense mediar paraula, els agents els van immobilitzar i el van registrar.

Aquesta no és la primera vegada que el jove és aturat pels Mossos davant del seu lloc de treball. Segons denuncia, amb aquestes identificacions se'l "vol posar en evidència davant de tothom", per fer-li "la vida impossible" i provocar que el "facin fora de la feina". Per tot això, ha anunciat que emprendre accions legals contra aquestes arbitrarietats de les forces policials, amb l'objectiu "d'evidenciar els abusos de poder de la policia i per reclamar la fi d'aquest tipus d'accions que queden impunes".

EL PASSADIS

Pl. Osca, 10 - 08014 - Barcelona
Telf: 93 332 89 48

malea

teteria malea s.c.c.l.
esmorzars i berenars, cassolans i ecològics

c/riego, 10 sants (bcn)
telf: 93312030

Peluqueria

Lliure

NO TANQUEM AL MIGDIA

Plaça d'Osca 7-11, LOCAL 4
08014 Sants, Barcelona

Telf. 93 298 83 35

la Burxa

des de 1998

Els comitès d'empresa del metro i el bus de TMB donen el seu 'ple suport' a Can Vies

Al mateix temps que s'endega la campanya "El barri vol Can Vies" comencen les expropiacions al veïnat pròxim al centre social

ALBERT ALONSO • SANTS

Tant el Comitè d'Empresa del metro com el d'autobusos de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) van coincidir, en un acte celebrat a Can Vies el 28 de febrer, en la importància de conservar l'edifici del carrer Jocs Florals, 40-42 com a centre social per al barri de Sants. Àngel González, president del Comitè d'Empresa del metro de TMB i membre del sindicat CGT, va apostar per la pervivència de Can Vies com a centre social, i va demanar a l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, que no converteixi l'edifici i el seu entorn "en un nou pla 22@". González va acusar l'Ajuntament de tenir la intenció "de destruir Can Vies per un interès purament especulatiu".

En aquest sentit, va remarcar que "els tallers propers a l'estació de Mercat Nou no estan afectats pel pla de Can Vies malgrat que estan a la mateixa alçada", alhora que assenyalà que "els treballadors del metro donaran tot el seu suport a la pervivència de Can Vies com a centre social".

En la mateixa línia es va expressar el delegat del Comitè d'Empresa d'autobusos, Saturnino Mercader, qui va acusar TMB "de voler especular amb uns terrenys pels quals no va pagar res en apropiarse'ls", i va reiterar el suport del seu comitè a les mobilitzacions que s'enduguin des de Can Vies per defensar el centre social i per aconseguir la retirada de la demanda.

A l'acte també va participar-hi

un membre de la recent creada plataforma veïnal El Barri Vol Can Vies, així com un membre de l'Assemblea de Can Vies. Com a representant de la plataforma, Ferran Aguiló va recordar que l'Ajuntament "està construint un calaix de 14 metres que acabarà amb part del teixit social del barri perquè expulsarà els veïns amb menys recursos econòmics", alhora que va aclarir que la plataforma veïnal ha nascut amb la intenció "de salvar Can Vies, però també per evitar que els veïns amb un poder adquisitiu més limitat siguin expulsats de la zona".

D'altra banda, Hernan Córdoba, membre de Can Vies, va indicar que des de la interposició de la demanda de TMB, el maig de 2006, han estat desenes els col·lectius que

s'han autoinculpat per aturar-la, entre els que es troben la CGT de Catalunya, el FAGC, la CAL, el Col·lectiu de Joves Comunistes, el Centre Social de Sants i l'Associació de Veïns de la Bordeta, i que s'ha enviat més d'un miler de faxos als responsables polítics de l'Ajuntament i de TMB per exigir l'arxivament de la demanda. També va denunciar la postura "de silenci i desinformació" de l'Ajuntament, "que dona diferents versions dels plans urbanístics de la zona per dificultar la resposta veïnal".

Segons el membre de Can Vies, el cert és que tot i el silenci de l'Administració, "ja hi ha veïns que viuen a prop de Can Vies a qui els han començat a expropiar part dels seus habitatges".

Acte de suport a Can Vies. ALBERT GARCIA

PINZELLADES

Desallotjament de Can Punxes

De nou, a les 6 de la matinada, els Mossos d'Esquadra es van presentar al barri el passat dimarts 20 de març per desallotjar els joves que vivien a Can Punxes, casa okupada des del gener de 2006 al carrer Vallespir, 61. La intervenció policial va agafar per sorpresa els seus habitants, que no tenien cap notificació dels jutjats sobre una imminent ordre de desallotjament contra l'immoble, ni tenien constància de cap procés obert contra ells. Malgrat tot, i amb l'ajuda d'alguns veïns, els joves van poder treure les seves pertinences, i van denunciar el tracte "xulesc i de burla" cap a la seva situació rebut de les forces policials.

Al vespre, desenes i desenes de persones es van concentrar davant el Districte fent sonar olles i cassoles per denunciar el desallotjament del matí, i per "la insostenible situació del preu de l'habitatge". Finalment, el divendres 23 de març una marxa de torxes va recórrer el barri per denunciar l'especulació immobiliària i per recordar als responsables d'aquest nou desallotjament: "Can Punxes no oblidem".

Multa contra les Festes Alternatives

Un organitzador de les festes alternatives ha estat condemnat a pagar una multa de 465 d'euros per una falta de danys, resistència i desobediència als agents de l'autoritat.

Els fets es remunten a les passades festes. El jove es trobava pintant un mural a les tanques que envolten les obres de l'estació de Sants per decorar el recinte de les Alternatives. Els Mossos el van detenir per la força, i li van causar una luxació d'espatlla i diverses contusions al cap. La denúncia que es va interposar per les lesions ha estat arxivada.

L'Assemblea de Festes Alternatives, que abans del judici ja es mostrava indignada pels fets, ha afirmat que aquesta condemna és una mostra més de la criminalització que pateixen aquestes festes.

Serveis Socials de Sants funciona deficitàriament

CARME ROSELLÓ • SANTS

"Els demanem disculpes". Amb aquest títol els treballadors i les treballadores dels centres de Serveis Socials de Barcelona demanen suport i comprensió a la ciutadania per la seva situació laboral.

Ja fa quatre mesos que qualsevol persona que s'apropi al Centre de Serveis Socials de Sants, situat a la carretera de Sants, 79-81 (edifici de les Cotxeres de Sants), es trobarà amb un full de recollida de signatures dirigides a Jordi Hereu, alcalde de Barcelona, i a Ricard Gomà, regidor de Benestar Social, on els professionals d'aquest equipament manifesten la seva situació, la qual es perllonga des de fa anys.

Actualment el servei és deficitari, tant pel que fa a l'atenció a les demandes com a la resposta a aquestes. Tal i com manifesta el Comitè d'Empresa, poden passar dies fins que es pugui contactar per telèfon amb l'oficina Serveis Socials. Tanmateix, quan es demana

hora de visita, poden transcórrer fins a dos mesos perquè es pugui ser rebut pels professionals. Aquest fet provoca reiterades queixes i la pèrdua de paciència de les persones usuàries. En algunes ocasions, aquest malestar s'ha manifestat de manera ofensiva cap

als treballadors i les treballadores, els quals no són responsables d'aquesta situació.

El problema de deficiència del servei ve donat per un nombre insuficient de professionals i recursos. Això provoca que el model s'hagi burocratitzat en comptes de

poder donar una bona atenció personalitzada.

Entre les mesures proposades per millorar i dignificar els serveis socials hi figura l'augment de plantilles, la cobertura de les baixes, una convocatòria d'oferta pública d'ocupació per a les persones interines, i dotar els serveis socials dels recursos humans i materials necessaris per respondre als reptes del nou marc legislatiu (lleis de la dependència, llei de serveis socials, llei d'infància...).

DADES SOBRE SERVEIS PERSONALS

Els Serveis Personals són aquell conjunt de serveis destinats al benestar de les persones: educació, cultura, esports, salut, serveis socials, etcètera.

Serveis per a la infància

- > Infants de 0 a 2 anys al Districte (2001): 3.978
- > Places públiques d'escoles bressol al Districte (curs 2004/2005): 297

Serveis per a les persones grans

- > Persones majors de 65 anys a Sants, Hostafrancs i la Bordeta (2001): 19.211
- > Places en centres oberts (2005): 56 (Pel Departament de Benestar i Família de la Generalitat la dotació teòrica necessària és de 0,48 places per cada 100 habitants més grans de 65 anys. Segons aquest criteri, als nostres barris en caldrien 92.)
- > Places públiques en residències (2005): 124 (El De-

partament de Benestar i Família de la Generalitat estableix una dotació teòrica necessària de dos places de residència per cada 100 persones més grans de 65 anys. Segons aquest criteri, als nostres barris en caldrien 385.)

Centres de Serveis Socials

Les normes de mínims establertes per la Generalitat són assolir la ràtio de dos treballadors socials i un educador per cada 15.000 habitants. Tanmateix, el Sindic de Greuges afirma que "està demostrat per la pràctica que aquest és un plantejament molt insuficient per poder abordar mínimament les tasques dels equips bàsics i de prevenció". Segons aquesta ràtio, als nostres barris ens caldrien 13,2 treballadors/es socials i 6,6 educadors/es.

L'any 2005 hi havia 9,6 treballadores socials i 2,7 educadors/es.

la bagassa
tot per menjar

Riego 18 08014 Tel 93 421 05 93
Obert de dilluns a dissabtes de 13.30 a 15.30 i de 20.30h a 23.30h

documentals,
curts,
independent,
projeccions,
i més...

C/ Valladolid 25 08014
Tel 93 330 07 29 BARCELONA

Laciutat invisible
cooperativa autogestionària

AQUEST SANT JORDI,
VINE A DONAR UN COP D'ULL!
NOVETATS EN NARRATIVA EN CATALÀ,
TEORIA CRÍTICA I
PAÏSOS CATALANS

Riego, 35 Baixos
Barcelona - 08014
Telf. 93 298 99 47
laciutatinvisible@yahoo.com

EN VALLESPIR
floristeria
vallespir,16
08014 bcn.
tel 93 490 29 83

s a l u t

La copa menstrual,

una alternativa ecològica a les compreses i els tamps

Es calcula que cada dona utilitzem a prop de 9.000 compreses i tamps al llarg de la nostra vida, fet que, a més de generar una quantitat important de residus, ens suposa una despesa que ronda els 1.200 euros. Us presentem una alternativa econòmica i pràctica als productes menstruals d'un sol ús.

La copa menstrual *moon cup* s'utilitza internament com si fos un tampó. Té la forma d'un campana, d'uns 5 cm de llarg, amb una capacitat de 30 ml i està feta de silicona mèdica. El flux menstrual queda contingut a l'interior de la copa, que s'ha de buidar, rentar i tornar a col·locar cada 4-8 hores, depenent del flux. Hi ha dos models diferents: el model A, per a dones que hagin parit per via vaginal, i el model B, per a dones menors de 30 anys.

La copa és hipoal·lèrgica i pot ajudar a eradicar i prevenir problemes causats per l'ús de tamps, com els fongs vaginals i la cistitis. A diferència dels tamps i les compreses, la *moon cup* no resseca ni malmet la flora vaginal, i tampoc no deixa fibres a l'interior de la vagina, i amb un manteniment adequat pot durar fins a 10 anys.

Elba S. Mansilla
La Ciutat Invisible

m ú s i c a

Va amb nosaltres

At Versaris
Propaganda pel fet

At Versaris està format per DJ Bel i dos MC que segurament us sonen: en Rodrigo Laviña (Pirat's Sound Sistema) i en Pau Llonch (abans membre de Batzak i la Pupil·la).

La connexió Sants-Sabadell dona els seus fruits i ho fa a un nivell més que satisfactori. A les passades Festes Alternatives de Sants ja vam tenir una bona mostra del seu directe i de les seves rimes, però ara que escoltem aquest primer compacte sospitem que els At Versaris faran parlar molt i a més tenen molt a dir, i mai millor dit.

En aquests mesos ja estan immersos en una gira de presentació d'aquest debut; *Va amb nosaltres* sonarà en tots aquells indrets on el seu rap i la seva lírica de combat, sens dubte, deixaran empremta. Estem davant d'un treball on darrere de cada una de les estrofes hi ha una història, una vida o un aprenentatge.

Bona feina i molta sort!

David Vázquez

c i n e m a

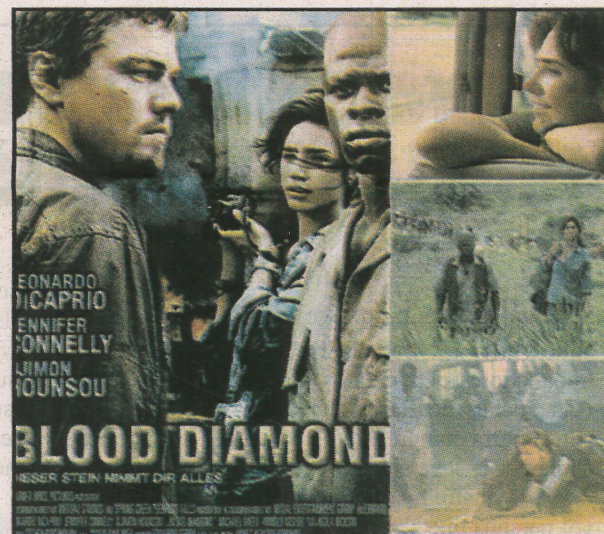
Diamante de sangre

Edward Zwick
2007

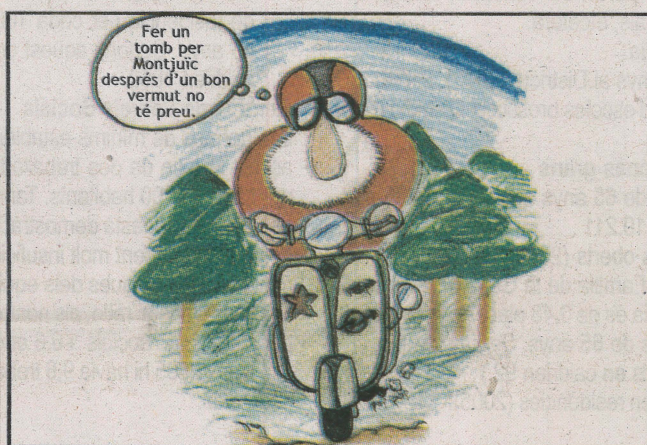
Barreja de film de denúncia i pur entreteniment comercial, el cinema nord-americà ens presenta tot el drama que gira al voltant del tràfic de diamants a l'Àfrica. Imatges de gran realisme acompanyen bona part del film que, d'altra banda, es pot catalogar també com un entreteniment, un producte d'acció. El que sembla segur és que una pel·lícula d'aquestes característiques, amb un plantejament més rigorós i amb menys mitjans, podria haver tingut un resultat més convincent, però també hauria quedat limitada a un sector de públic més minoritari i la seva pretesa denúncia hauria arribat a menys espectadors. Per això, no és de menysprear aquesta producció que compta, a més a més, amb una excel·lent fotografia i que ha estat rodada en els indrets autèntics on es desenvolupa l'acció.

També compta amb un bon repartiment: Leonardo Di Caprio, molt correcte, com gairebé sempre; Jennifer Connelly, encarnant una periodista, i l'excel·lent actor sud-africà Djimon Hounsou. Di Caprio i Hounsou estaven nominats a l'Oscar, però finalment no el van aconseguir.

Lancelot

t i r a c ò m i c a

Opció vegetariana
al menú del migdia
i a la carta de nit

Gràcies per la propina!

1.992 euros d'aportació a Rescat (Col·lectiu de suport
als presos i preses polítiques catalanes)
#del 08/02/06 al 08/02/07 #

terra d'escudella
C/Premià, 20 Sants Tel. 93 422 16 13

Ja al camerà!

REVOLUCIÓ

El Cor En Un Pany

propaganda-pel-fet.cat

Productes pel cultiu d'exterior i interior
Punt de distribució d'espais Montana
horaris
de dilluns a dissabte
matins de 10:30h a 14h
tardes de 17h a 20:30h

grow-shop
l'hortel
de Sants

Carrer Guadiana 30
horteldesants@hotmail.com tel. 687 448 422

la cançó

Júlia

Per la primavera i aquestes coses... una mica d'alegria, no?

No té desig de ser una més ella vol proclamar el seu somni, no claudicar davant la gent, "a viva veu" és la seva fleixa.

Pares que vigilen i controlen les sortides, mares que es projecten i anul·len a les filles, el profe engominat mirant per sota la faldilla, el rapat de l'insti és un declarat masclista.

Noies desfilar amb modelets de *parapija*, nois amb clenxa al cap i amb cara de seminarista, el mestre amb pinta progrè però amb mètodes feixistes, la *teacher* d'anglès és tova i plora cada dia.

Júlia, I love you. Júlia, I need you, my everything.
Júlia, I love you. Júlia, I need you, you're my holly youth.
Júlia, I love you. Júlia, I need you, my lovely way.
Júlia, I love you. Júlia, I need you, my real destiny.

A mitjans d'abril en una festa es deslliga beu cubates amb uns 'petes' i el cap li gira, troba un noi curiós que agafa gel de la nevera ell la mira fixa i ella fa un gran somriure.

Quarts de dues, primavera que la sang altera tots dos junts en un portal entrecreuant les llengües. L'endemà quan vegi al noi esclatarà de joia, sentirà el desig de ser una noia estimada.

Dr. Calypso

un tomb pel diccionari

Caló-català

Aquest mes us presentem una llista de paraules caló-català que, a la segona meitat del segle XX, ja recolliren els escriptors S. Espriu i J. Vallmitjana.

Algunes d'aquestes paraules formen part del nostre llenguatge més quotidià i d'altres ens sonen d'haver-les sentit sense saber, però, que l'origen és caló. Aquí en teniu alguns exemples.

- Camelar: enamorar
- Carpanta: gana
- Curda, curdela: borratxera, borratxo
- Pirar: caminar, fugir, marxar
- Canguis: por
- Gatxi: noia paia
- Jalar: menjar
- Paio: persona no gitana
- Pasma: policia
- Pinré: peu
- Pispar: agafar pres
- Pringar: ferir de mort
- Birlar: estafar
- Xavó: noi

racó històric

La Quaranta Cèntims

Que la història és un reflex de la societat en què aquesta es genera, és un fet inqüestionable. Durant segles, la història dels pobles no ha estat més que la història personal dels seus governants, una successió de guerres, conferències i enllaços matrimonials. El poble era poc rellevant, ja que la seva existència diària també ho era. Amb la revolució industrial, primer, i amb l'aparició del pensament marxista, posteriorment, les classes populars van fer aparició als llibres d'història més habitualment, però aquest nou actor no era més que un *extra*, important, gairebé de forma exclusiva, com a força de producció i com a consumidor.

Però la història també ha reflectit de forma ben clara les diferències entre gèneres. En una societat patriarcal, com la nostra, les dones han tingut un paper absolutament secundari com a agents històrics. Tristament, se'ns ha explicat una història on les dones no apareixien més que com a mares o esposes. Així, algunes grans dones resten a l'ombra d'homes probablement mediocres.

La història d'aquest mes n'és un clar exemple. Primer cal que ens situem als primers anys del segle XX, al barri del Poble-sec, i més concretament a l'avinguda del Paral·lel. El barri bullia amb una activitat artística en la qual, per cert, les dones tenien una protagonisme absolut. No en va noms com la Bella Dorita, Tórtola València, Raquel Meller, Carmen Amaya i Mari Sant Pere han brillat al llarg de la història del Paral·lel.

A la nostra protagonista, en canvi, li havien robat el nom. Tothom la coneixia com *la Quaranta Cèntims* i no era una estrella del *music hall*, era una prostituta. Podríem dir que Maria Llopis Berges, que era com es deia realment, tenia pocs números per fer història. Era una dona, de barri obrer i d'una professió considerada marginal.

Però resulta que, com moltes altres dones, la Maria va participar activament en els fets ocorreguts a Barcelona a partir del 26 de juliol de 1909, és a dir, en el que avui es coneix com la Setmana Tràgica. De fet, per entendre la importància de la dona en aquest esdeveniment en tindriem prou de dir que tot s'inicià el mati del 26 de juliol, quan grups de dones van recórrer la ciutat fent tancar botigues i fàbriques i cridant a la vaga general.

Però tomant a la Maria el cert és que tampoc he pogut esbrinar gaire més d'ella i del final de la seva història. Durant la revolta fou detinguda i com molts fou condemnada a mort. Finalment, però, va veure commutada la seva pena per la de l'exili perpetu.

Agus Giralt

Memòries gràfiques Els ultres

L'any 1975, els fatxes van fer unes pintades de rebuig al Centre Social i a la guarderia Guinbó. No podien pair això del comunisme, o el que creien que era un embrió de rebel·lia. Llocs com aquells no tenien cabuda ni al seu caparró rapat i buit, ni a la seva Espanya nostàlgica. En definitiva, va ser un acte que reafirmava la bona direcció de les lluites.

Avui dia, el Centre Social i les lluites continuen, però a més d'ultres clàssics tenim un grapat d'ultres amb corbata i cotxe oficial, molt més difícils de neutralitzar. Ja no fan pintades; munten ETT, especulen sense escrúpols, promouen la precarietat laboral, fan nyaps urbanístics via cost zero o bé fent calaixos, promouen la pau venent armes i lluiten contra la guerra tirant bombes. Potser que tornin a pintar parets, no us sembla?

LA RATONJA
BODEGUETA POPULAR
VINS, CAVES I APATS
C. DEL SANT CRIST 23 - BARCELONA
TELF. 93 533 25 32

propaganda-pel-fet.cat

Vine al casal!
ens hi trobaràs tot l'any...
obrim cada tarda a 2/4 de 7
I ens trobaràs fins les 11 del vespre a les 12 els caps de setmana.
c/ Premià 31

la Bauma
Vallespir 23 - 08014 - BCN
tel. 934 911 946

IMMIGRANTS
 en primera persona

La meva Fira d'Abril

Recordo que la primera *Feria de Abril* que es va celebrar a Barcelona va ser cap a finals dels anys 60 o a principis dels 70 al Parc d'Atraccions de Montjuïc. L'organitzador va ser Ricardo Romero i s'hi van fer dues edicions.

Els següents dos anys es va traslladar a Castelldefels, on no va acabar de convèncer, i al final va trobar emplaçament a Barberà del Vallès. El problema més gran per poder-hi arribar i gaudir-ne era el transport, ja que únicament s'hi podia anar en cotxe. Després de molts anys es va portar a Santa Coloma, a Can Zam. Aquest canvi va suposar una millora, ja que s'hi podia arribar amb metro i bus.

Aquests darrers anys s'organitza al Fòrum de Barcelona, i crec que aquí la *Feria* ha perdut un dels seus encants, ja que no s'hi pot celebrar el tradicional concurs de cavalls. Per a mi la tradicional desfilada era un dels moments més especials, sense aquesta, a la *Feria* li falta un punt de màgia.

En comparació amb la de Sevilla m'agrada més la que organitzem aquí, ja que les casetes no són privades i tothom pot entrar-hi i els seus decorats estan més ben treballats. El cert és que aquí m'hi he divertit molt i m'ho he passat d'allò més bé. També és cert que és un moment idoni per retrobar vells amics, gaudir de les meves tradicions, compartir-les amb gent d'aquí i recordar els meus orígens.

Tot i això, m'agradaria poder tornar a la de Sevilla per poder viure-la en el seu lloc d'origen, ja que això té un encant especial.

DIEGO CABALLERO

El 'hardcore' Santsenc dels 90

Feia dies que el rumor començava a escampar-se. El 'hardcore' santsenc dels 90 s'ajuntava de nou en una cita única. Al capdavant, uns grups encara familiars: Innocents, Penguin Village i Young Ones. Com assenyala

el cartell, aquest concert no és un retorn, sinó un exercici de nostàlgia per part d'una colla d'amics que a principis dels 90, i seguint les influències del 'hardcore' d'aquell moment, decideixen comprar-se instruments i tocar.

DAVID VÁZQUEZ*

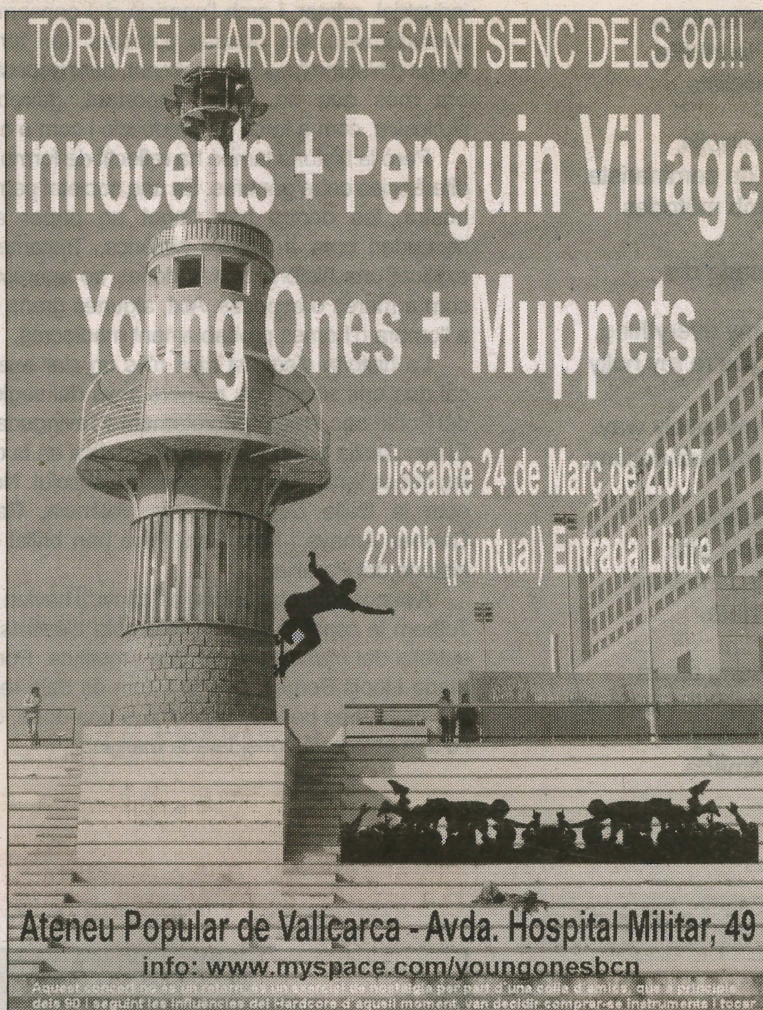
Era l'any 91 quan es va començar a fer visible que alguna cosa s'estava movent en el món musical santsenc. Hi havia dues bandes que començaven a tenir cert ressò a la ciutat i fins i tot a fora d'aquesta. Parlem d'Innocents i de Penguin Village. L'incipient segell discogràfic barceloní B-Core ha esdevingut un bon testimoni, amb el pas del temps. Avui en dia encara podem escoltar i comprar cançons d'ells a través d'internet.

Cada un d'aquests grups té una història, un principi i un final; però, en realitat, tots ells tenien molts elements en comú i bevien de les mateixes fonts: el *hardcore* americà que, inspirat en bandes com Minor Threat, Dag Nasty, All i Bad Religion, començaven a quallar en les primeres formacions europees i, com no, també de casa nostra. A principis dels anys 90, Sants esdevingué un dels autèntics centre neuràlgics de l'escena *hardcore* catalana. Era una època diferent a l'actual. Tot era més difícil, més precari, però també més autèntic.

La dificultat, però, no va impedir que els concerts d'Innocents, Penguin i posteriorment Young Ones es convertissin en autèntiques festes i punts de trobada de la gent del barri.

Escenaris mítics

Dos eren els escenaris més habituals. Pels seus entranyables records, citarem primer la petita sala Comunicué, amb capacitat per a unes 100 persones, al carrer Hostafrancs, i testimoni sonor del pas de bandes increïbles, moltes de les quals consagrades amb el temps, i de concerts mítics entre els quals destaquen els dels grups abans esmentats. Innocents i Penguin van iniciar el camí i van ser indiscutibles pioners. Els Young Ones van ser, primer, seguidors i, després, companys d'escena-

Cartell del concert de retrobament dels grups de hardcore santsencs.

ri. Amb el temps, altres bandes anaven afegint-se a la mateixa llista: HOW, Ràbia Positiva, DJVU, entre d'altres.

L'altre escenari era el Centre Cívic La Bàscula, a la Zona Franca, que amb una potent Coordinadora de Rock va permetre fer de trampolí a moltes bandes del Districte i la rodalia. Era una època en la qual al barri no existia cap centre social on poder fer concerts i La Bàscula supliria aquest paper. Allà, els Innocents van arribar a compartir escenari amb uns llavors poc famosos Green Day, i els Penguin van arribar a tocar amb uns ja consolidats Pennywise, a l'antiga sala KGB. Anys més tard, però encara als 90, els Young Ones compartien taules

amb Shelter en un Festival de luxe, el Barcelona Meeting HC. Amb el pas dels anys, aquestes bandes es van anar desfent, conscients que els grups no són per sempre.

Al barri no hi ha de tot

Davant la inexistència d'un espai al barri per fer el concert de retrobament del qual parlàvem al principi, els organitzadors van haver de traslladar-lo a l'Ateneu Popular de Vallcarca, encara avui ocupat i amb una programació *underground* en directe gens menyspreable. És oportú denunciar la inexistència d'un espai adequat per fer concerts per a una capacitat d'entre 100 i 200 persones al nostre barri. Als anys 90 la sala Com-

muniué, d'iniciativa privada, feia aquesta tasca. Mai ha existit a Sants un casal de joves, ni res semblant, en condicions perquè els músics locals desenvolupin el seu directe. Tampoc actualment.

Realment aquesta és una assignatura pendent que, per acabar-ho d'adobar, es complica encara més amb la limitació d'horaris de les Cotxeres de Sants. Per tot això, la ja veterana *escena santsenca* es va haver de traslladar al barri de Gràcia per a una ocasió especial.

10 anys després, el retrobament

Són molts els records i la nostàlgia. Feia uns pocs mesos que es parlava d'un hipotètic encontre d'aquelles bandes en un concert que finalment no ens vem voler perdre. Quatre bandes d'aquella època, Innocents, Penguin Village, Young Ones i Muppets, decidien ajuntar-se de nou en un xou irrepètible.

L'Ateneu estava absolutament ple i les actuacions van aconseguir recuperar alguns dels millors moments d'aquella època. El públic, que superava la mitjana dels 30 anys, es va transformar en xavals de 16 o 18 anys amb ganes de volar per sobre dels caps, com en els millors temps. Un espectacle per recordar, segurament dels millors concerts que recordaran aquestes bandes molts anys després.

La sorpresa final la va posar un combinat de totes les bandes en format de versions de clàssics del *hardcore* i el *punk*, Dèr Alternative. Va ser, en definitiva, tota una festa, un retrobament d'amics i sensacions que alguns vem tenir l'oportunitat de rememorar i disfrutar. Un autèntic regal.

* David Vázquez és membre del grup musical santsenc Ràbia Positiva i crític de música per a diversos mitjans de comunicació.

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

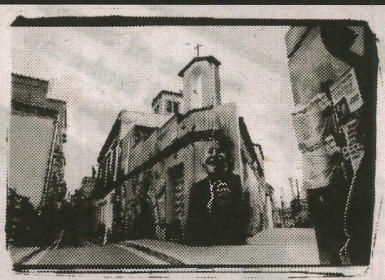

Dr. Marçal Solanas i Esquerri

ODONTÒLEG Col. num. 2325

 Carrer d'Olzinelles, 96, 1r. Tel. 93. 332 04 19
 08014 BARCELONA

e-mail: msolanasdentist@infomed.es

ATUREM LA DEMANDA
 Can Vies és del Barri

EL LOKAL

associació cultural El Raval

 llibres
 contrainformació revistes
 música
 samarretes
 pedaços...

 horari:
 matins, de dimarts a
 divendres de 10.30 a 14h
 tardes, de dilluns a
 dissabte de 17 a 21h

 c/de la Cera 1 bis 08001 Barcelona
 Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
 ellokal@pangea.org

ROIG

OLLE

"PEIXOS NOLLA"

Mercat de Sants, parades 301 a 306 i 340-341.

Telf: 93-339-55-57

SANTS

Vuit amos del món

Les reunions dels països més industrialitzats del món (anomenades cimeres del G-8) s'han fet més famoses per les manifestacions de rebuig que pel contingut de les seues agendes. La propera, al juny,

tindrà lloc a Alemanya i ja ha mobilitzat tots els sectors de l'esquerra. Però què es decideix exactament a les trobades del G-8? Per què fa que milers de persones isquen al carrer?

HELENA OLCINA I AMIGO | WIKIPEDIA.ORG

El G-8 es va originar arran de la crisi petrolera mundial de 1973 i la recessió global consegüent. Els problemes mundials van motivar una reunió de ministres i experts financers dels EUA, Europa i el Japó per discutir temes econòmics. El 1975 el president francès Valéry Giscard d'Estaing va convidar els caps d'Estat dels sis països més industrialitzats a una reunió a Rambouillet, i va proposar la creació de cimeres regulars. Acordaren reunir-se anualment amb un president rotatiu, i van donar origen al Grup dels Sis (G-6), integrat per França, l'Alemanya Occidental, Itàlia, el Japó, el Regne Unit i els EUA. El president nord-americà Gerald Ford va suggerir convidar el Canadà a la segona cimera, i esdevingué el G7. El 2001, el G-7 es convertí definitivament en el G-8 amb l'admissió de Rússia, que, tot i no estar entre les vuit primeres potències industrialitzades del món, sí que està entre les primeres potències nuclears.

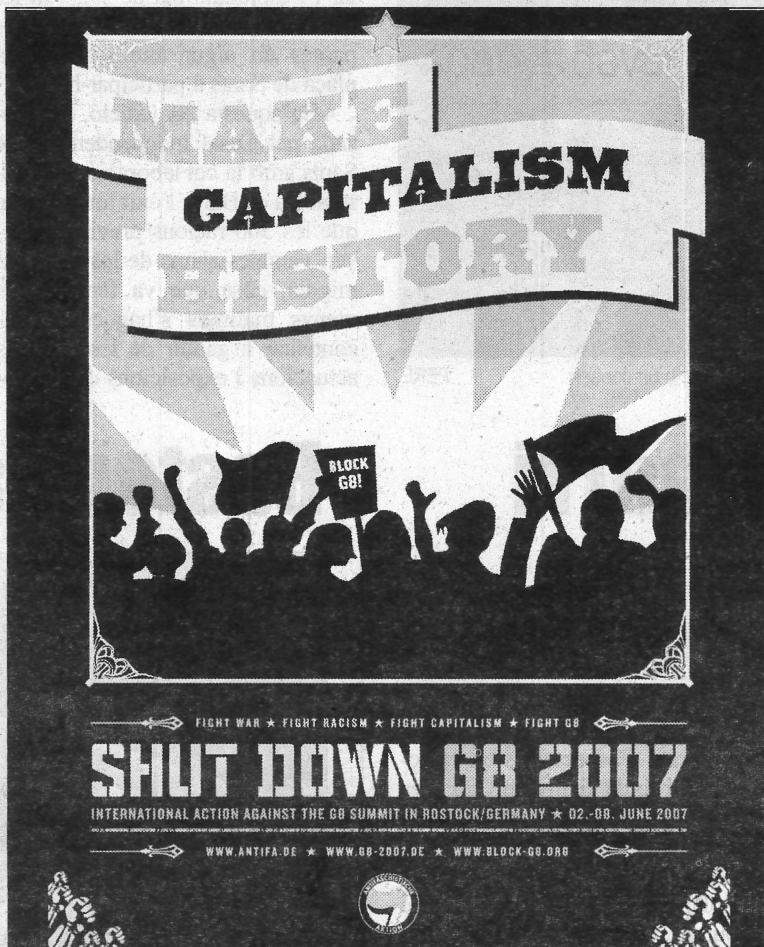
Influència

El G-8, teòricament, no té poder decisor, atès que, com afirmen aquells que en formen part, és un "simple fòrum de discussió". Tanmateix, el temps ha tret a la llum que les cimeres del G-8 van molt més enllà d'un simple intercanvi d'impressions. El G-8 ha anat buscant solucions i estratègies comunes per fer front als problemes, en

funció sempre dels interessos propis. En cada cimera ens trobem amb la reafirmació de la globalització neoliberal, impulsant les reformes per al seu correcte funcionament: liberalització comercial i financera, privatitzacions, flexibilitat del mercat laboral i polítiques macroeconòmiques deflacionàries.

Sovint, aquest missatge es veu diluït en els mitjans de comunicació sota promeses com la lluita contra la pobresa, les iniciatives de reducció del deute extern i les ajudes en la lluita contra les malalties infeccioses com la sida i la malària. Però aquestes es veuen incomplertes any rere any. El 1999 es van prometre 110 mil milions de dòlars per alliberar el deute extern (Iniciativa HIPC), i el 2003 encara no se n'havia fet efectiu ni tan sols un terç. Un altre exemple el tenim el 2001: dels 13 mil milions de dòlars anuals promesos per al Fons Global de Salut per lluitar contra la sida i altres malalties, només se n'han fet efectius 350.

To i la importància d'aquestes cimeres, les discussions del G-8 són secretes. No hi ha transcripcions i els documents preparatoris són reservats. Els únics documents públics són les declaracions finals. Segons les organitzacions antiglobalització "la manca de transparència és total, a la ciutadania només li arriba el que ells volen que sapiguem. La falta de democràcia és encara més evident si pensem en els efectes que a tot el món tenen

Cartell de convocatòria a les mobilitzacions contra el G8. ANTIFASCHISTISCHE AKTION

les decisions preses en unes cimeres que representen només el 10% de la població mundial".

Rebuig contra el G-8

En els últims anys, les reunions del G-8 s'han convertit en un focus de

protestes per part dels moviments socials. En la cimera de Birmingham (Regne Unit), el 1998, més de 70.000 persones creen una cadena humana al voltant de la seu de la cimera del G-8 per reclamar la cancel·lació del deute dels països empobrits. A partir d'aquell dia, any rere any l'esquerra anticapitalista s'ha mobilitzat en contra de les polítiques impulsades pel G-8.

A Gènova (juliol de 2001), es produïren les mobilitzacions més massives i també la repressió més violenta. El resultat de la repressió fou un manifestant mort (Carlo Giuliani), milers de persones ferides i centenars de detingudes. Des de llavors, el G-8 fuig de les grans ciutats per reunir-se en llocs inaccessibles per als manifestants. Tanmateix, aquest fet no desmotiva la societat civil que, en cas de no poder arribar-hi, manté les manifestacions i contracimeres en llocs propers.

ROSTOCK 2007: RESISTÈNCIA CONTRA EL G-8

Els moviments anticapitalistes alemanys preparen tot un seguit de mobilitzacions contra la cimera del G-8, que tindrà lloc a Heiligendamm, a prop de la ciutat de Rostock (nord d'Alemanya) els propers 6 i 7 de juny. Segons han expressat en un comunicat, "el G-8 és una institució sense cap legitimitat. És un club de vuit governs, que representen vuit països, i que creuen tenir dret a prendre decisions que afecten a les vides de tots els pobles del món. No es tracta només de rebutjar les mesures anunciades per la cimera del G-8; sinó també de discutir la legitimitat de la institució, i d'aquesta manera també la legitimitat de les seues polítiques". Per aquesta raó fa mesos que estan preparant una agenda d'activitats i accions de les quals aci en fem un resum.

2 de juny >> Manifestació internacional a Rostock
JORNADA D'ACCIÓ TEMÀTIQUES

3 de juny >> Agricultura i ecologia

4 de juny >> Migracions i antiracisme

5 de juny >> Contra la guerra, el militarisme i la tortura

6 i 7 de juny >> Bloqueig massiu contra la cimera del G-8 (milers de persones bloquejaran activament totes les rutes d'accés al centre de conferències del G-8 per on hagen de passar equips diplomàtics, traductors i prestadors de serveis).

Tota la setmana >> Acampades, accions, xerrades, concerts i una contracimera.

Per a més informació: g8-2007.de | block-g8.org | antifa.de

ESPAI DE TREBALL

La nòmina (II)

Aquest mes definirem els principals elements del full salarial per tal de fer una lectura acurada del seu contingut: l'encapçalament, les quantitats de pagament, les deduccions i la base de cotització a la seguretat social.

L'encapçalament conté les dades identificatives de les dues parts. En el cas de l'empresa, el nom, el número d'identificació fiscal, el número d'inscripció a la Seguretat Social, el domicili social de l'empresa i el del centre de treball, si és que és diferent. En el cas de la persona també s'hi inclouen les dades abans esmentades, més dues dades específiques: la data d'antiguitat a l'empresa i la categoria o grup professional.

A l'encapçalament també s'hi inclou el període de pagament, de caràcter mensual (per exemple, de l'1 al 30 de juny) o de caràcter anual en el cas de les pagues extraordinàries (paga d'estiu) i el nombre de dies de pagament (28, 30 o 31).

La segona part és la determinació de les quantitats de pagament. Es divideix en dos grans blocs: les percepcions salarials i les no salarials.

La determinació de les quantitats, tant salarials com no salarials, dependrà del temps treballat en dies naturals o en dies efectius treballats, i del tant per cent de jornada treballada (la jornada completa és el 100% i si és jornada parcial s'haurà de determinar el tant per cent aplicable). Per tant, la nòmina depèn de variables expressades en el conveni col·lectiu i en el contracte de treball.

La suma de tots els conceptes ens donarà el que s'anomena salari brut, la quantitat de diners a pagar abans de les deduccions socials (anomenades cotitzacions) i fiscals (anomenades retencions) imputables a la persona.

L'apartat tercer del full salarial, el de deduccions, ens determina l'aportació del/de la treballador/a a la Seguretat Social i de la retenció a compte de l'IRPF per a Hisenda. Després de restar aquestes quantitats al salari brut obtindriem el salari net, el que es cobra realment en metàl·lic al cap del mes.

MARC FAUSTINO I VIDAL
Consultes a:
laburxa@laburxa.org

La Burxa presenta:

100 mesos burxant

(el documental)

B ja a la venda 3€

Honky Tonk

BLUES BAR

C. Finlàndia, 45 - Tel. 93 422 95 98
(Plaça Sants) 08014 Barcelona

la Teja

Cooperativa

Tes.Comidas.Bar.

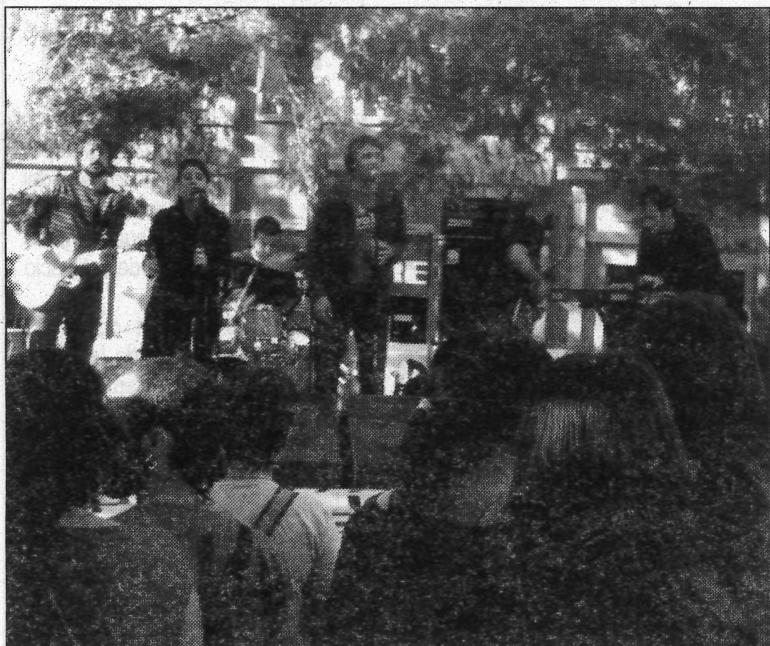
C/Comtassa de Sobradell 4. Tel:93 268 45 33.Bcn.
oberto lun a vierm de 19 a 24. sab y dom de 13 a 24

món verd

· DISTRIBUCIO PRODUCTES ECOLÒGICS I DE COMERÇ JUST
· COOPERATIVA AUTOGESTIONÀRIA
· ECONOMIA SOCIAL ALTERNATIVA

c/. Avila, 71-75 àtic
08005 Barcelona
Tel: 93.485.5596 Fax: 93.485.5609
monverd@retemail.es

Èxit de la Calçotada Popular de Sants

Els Txerramequ Tiquismiquis van tancar la calçotada amb un concert.

PERE

MIREIA PUI ■ SANTS

La 20a Calçotada Popular de Sants es celebrà, com ja es tradició, el primer diumenge del mes de març amb un èxit rotund d'assistència. La consolidació d'aquest acte com un dels esdeveniments cabdals en el calendari santsenc de cultura popular i l'esplèndid dia de sol, van fer que més d'un miler de persones passés en algun moment per la plaça de Sants a participar-hi.

En aquesta 20a edició, organitzada pel Casal Independentista de Sants amb la col·laboració de l'Assemblea de Barri, l'èxit fou tan gran que les 500 racions previstes estaven venudes abans de les dues del migdia, cosa que va fer que els menys matiners s'haguessin d'accontentar a gaudir de les diverses actuacions i exposicions que es fe-

ren a la plaça.

Al llarg de tot el dia el veïnat també va poder veure exposicions centrades sobretot en l'especulació urbanística: una sobre Can Vies, una de la Plataforma pel Soterrament i una altra sobre l'especulació, elaborada per Maulets. Al migdia començaren les actuacions, enguany amb la novetat de la participació d'un grup de trabucaires, a més de les actuacions dels Bastoners, els Gegants i els Tabalers dels Diables de Sants.

La part més reivindicativa de l'acte la posaren els parlaments en què intervingueren l'Assemblea de Barri, que presentà la seva campanya sobre el dret a l'habitatge, la Plataforma pel Dret a Decidir, i finalment el Casal Independentista. L'acte acabà amb un concert de Xerramequ Tiquismiquis.

85 anys de la UE Sants

AGUS ■ SANTS

Per parlar de futbol a Sants cal remuntar-nos als primers anys del segle XX. Llavors els nostres barris van veure néixer clubs com l'Internacional FC, el Gladiador FC i l'Sporting Club de Sants. La força creixent de l'Espanyol i del Barça va fer que aquests petits clubs d'afeccionats haguessin d'unir esforços. Això és el que explica que al districte de Sants-Montjuïc els clubs tinguessin la paraula *unió* al seu nom (Unió Esportiva Hostafrancs, Unió Esportiva Poble-sec i Unió Esportiva de Sants).

Així fou com l'any 1922 va néixer la Unió Esportiva de Sants. En aquests anys l'entitat ha viscut lligada a la història del barri, des dels inicis de la guerra, quan va formar una columna anomenada *Els Esportius* que va marxar cap al front, fins a ple franquisme, quan l'entitat es va veure obligada a fer canvis al seu escut, i va perdre l'estrella de cinc puntes.

El cas és que l'entitat ha superat les diferents vicissituds i ha arribat, enguany, als 85 anys d'història. Per a tal ocasió han preparat tot un seguit d'actes que inclouen homenajes als socis més antics, una cursa atlètica, una cursa ciclista, una exposició fotogràfica, concerts i, com no, partits de futbol.

Torna el Xi-barri

AGUS ■ SANTS

jornada ben completa.

Les entitats que es dediquen a l'educació en el lleure no estan en el millor moment. Molts esplais i caus viuen un moment difícil per culpa de l'especulació i dels preus dels lloguers. Centres que fa anys que treballen de forma altruista es veuen abocats al carrer per no poder pagar els lloguers dels seus locals o per no trobar espais adients a preus raonables (sense anar molt lluny, al barri tenim el cas de l'Esplai Turons). Però al carrer la situació també s'ha tornat restrictiva per culpa de l'ordenança del civisme.

Per això és motiu d'alegria que esplais com el Xiroia trenquin aquesta barrera sortint al carrer amb un acte com el Xi-Barri. Com ens diuen, aquesta festa, que va tenir lloc el 24 de març a la rambla de Badal, no pretén ser exclusiva de Xiroia, sinó que vol esdevenir una festa pels infants i joves de Sants, tot demostrant que hi ha altres formes d'oci no consumista i que no cal esperar que l'Ajuntament es decideixi a muntar aquests actes. El dia 24 Sants va poder viure una

Tot va començar amb una matinal amb tallers i jocs per als més petits i un concert del grup d'animació, els Pica-soques de la Branca. A la tarda hi havia preparada una maratón d'espectacles on va actuar el Grup de Teatre de Can Vies i en la qual els monitors de Xiroia van fer balls i dances per als presents, entre d'altres, nens i nenes de l'Esplai Sant Medir i de l'Esplai Espurna. La festa va seguir amb una cercavila, on van actuar els gegants Drac d'Or de Santa Eulàlia i els Gegants i els Tabalers de Sants. Tot va acabar amb una xocolatada popular. A la nit el grup de rumba Los Barrankillos i els Kumbes del Mambo van animar una festa en la qual hi van participar centenars de veïns del barri.

Xiroia amenaça de fer la festa de l'any vinent encara més gran. "Voldríem que esdevingués una festa dels caus i els esplais del barri, per sobre dels noms de cada un, per sumar esforços i crear xarxa social", comenten Ignasi Candela i Josep Broquetas, els directores del centre.

Bastons a Occitània

La Colla Bastonera durant la manifestació.

ALBERT

ROGER SÁNCHEZ AMAT ■ OCCITÀNIA

La Colla Bastonera de Sants va viatjar a Besièrs (Occitània) convidada pel col·lectiu musical Goulamas-k. L'objectiu: participar en la manifestació en defensa de la llengua occitana el 17 de març. Unes 20.000 persones hi van desfilar, fet clau en el futur del moviment. En el transcurs

d'aquesta, la colla va ballar una desena de balls davant d'un públic expectant.

Occitània comprèn el terç sud de l'Estat francès, la Vall d'Aran, 12 valls alpines del Piemont i Mònaco. La llengua occitana només és oficial a Catalunya, i a l'Estat francès no té cap mena de reconeixement.

el mostrador

COOPERATIVA GERMINAL

La contaminació transgènica

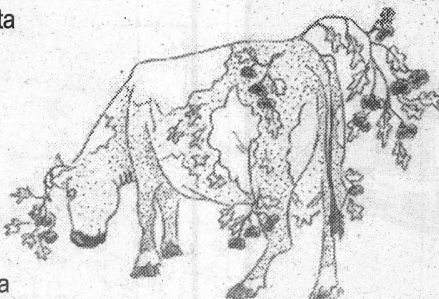
Una de les moltes raons per rebutjar els organismes genèticament modificats (OGM), els transgènics, és que són invasors i depredadors de les altres formes de vida. Els OGM contaminen les varietats naturals de la mateixa espècie dels ecosistemes veïns, i les transformen en transgèniques. Una de les moltes conseqüències que tindrà aquest fet (si no canvia la situació actual), és la desaparició de l'agricultura convencional i de l'ecològica, a causa de la contaminació progressiva dels camps no transgènics. En pocs anys només podrem alimentar-nos d'OGM, amb el que això comporta, ja que quatre multinacionals tenen la patent de tots els OGM (atès que són de creació humana, estan protegits per la llei de la propietat

intel·lectual) i la propietat de les llavors. A mig termini decidiran què, quant i a quin preu podrem menjar.

Davant d'aquesta realitat, que descrita sembla ciència ficció, els governs han cedit a les pressions d'aquestes grans empreses; des de l'any passat els transgènics ja són comercialitzables a la UE per a alimentació humana (legalment, si s'especifica a l'etiqueta). A més del consum, a Catalunya, el Departament d'Agricultura,

ofereix una distància mínima de 50 metres entre els conreus d'OGM i els ecològics o convencionals, assegurant que això garanteixi la no contaminació.

Doncs bé, ja fa anys que es planten OGM, sobretot de blat de moro (panís, moresc), i ja s'han donat casos de contaminació en distàncies molt superiors; s'estima que la distància de seguretat hauria de rondar els tres quilòmetres (segons el responsable de transgènics d'Unió de Pagesos).

Ramaderia i Pesca (DARP) fa temps que vol legalitzar el conreu de transgènics; a canvi, amb el Decret de coexistència, ofereix una distància mínima de 50 metres entre els conreus d'OGM i els ecològics o convencionals, assegurant que això garanteixi la no contaminació.

Tot i així, mentre hi hagi conreu d'OGM al camp, res pot garantir la no contaminació, ni el segell de la CCPAE. Aquest mes passat, es va realitzar una contraanàlisi independent a una llavor de blat de moro normativament inspeccionada, analitzada i certificada com a ecològica pel CCPAE (per tant, no transgènica) i el resultat fou que la llavor estava contaminada (en un petit percentatge).

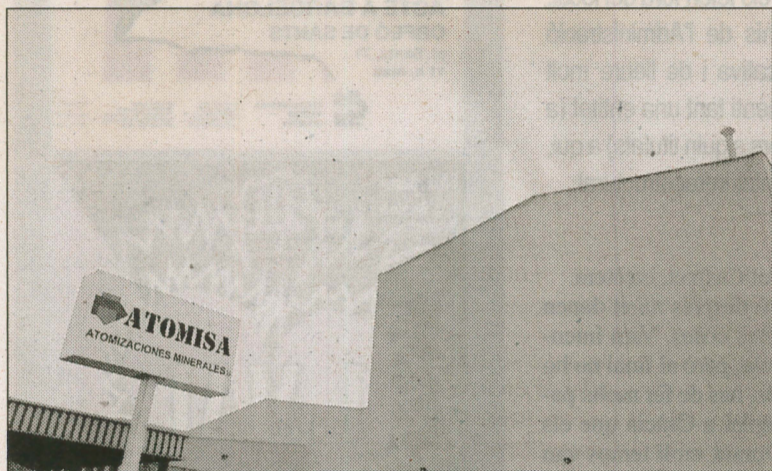
Tal com està la cosa, a qui li queden ganes de consumir OGM encara que les multinacionals li assegurin que no està provat que siguin dolents per a la salut?

Què està passant als Països Catalans? *

* En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Mares contra Goliat

[Fa 10 anys un grup de mares de l'Alcora (municipi al nord del País Valencià) decidiren que s'havia de posar fre a la contaminació que posava en perill la salut de les seues filles i fills. Sense dubtar-ho gens s'enfrontaren al sector industrial més important de la zona: les taulelles.]

Taulellera d'Alcora.

IOLANDA PITARCH

ELENA OLCINA I AMIGO - SANTS

El peculiar paisatge de les comarques de la Plana (Alta, Baixa i Alacantí) no deixa impassible a ningú. Per tot arreu, els camps de tarongers i boscos de pins es barregen, d'una manera quasi obscena, amb la infinitat de fàbriques taulelles (de ceràmiques). Qualsevol pot fer-se una idea de la magnitud de la xifra recorrent els escassos 19 quilòmetres que uneixen Castelló de la Plana i la població de l'Alcora, on aquestes es succeeixen en un no parar als dos costats de la carretera. Per arrodonir aquesta bucòlica imatge, hi ha les xemeneies decorant el cel de núvols grisos les 24 hores del dia.

Ja fa més de 30 anys que començaren a instal·lar-se en els pobles de la zona les primeres empreses del sector del taulell. Des de llavors, no han parat de créixer i aquesta és, sens dubte, la raó per la qual aquesta regió posseeix una de les taxes més baixes d'atur de tot l'Estat espanyol. Segons dades de l'INEM, més de la meitat de les persones assalariades de la zona se situen en la indústria ceràmica i empreses afins. Tanmateix, la prosperitat atorgada per la in-

dústria de la ceràmica ha resultat ser una poma enverinada.

Les mares de l'Alcora

L'any 1997, un grup de mares angoixades pels problemes de salut dels seus fills i filles (al·lèrgies, problemes epidèrmics, deficiències respiratòries, etc.) decidiren començar a investigar, donant pas a la Plataforma No a la Contaminació. En la seua recerca, la plataforma topà amb un nombre elevat d'informes que destacaven la connexió entre l'aparició de certes classes de càncer i malalties pulmonars i la contaminació atmosfèrica de partícules en suspensió com l'arsenic, el cadmi, el crom i el plom. A aquestes investigacions s'hi afegiren dos estudis, un del Consell Superior d'Investigacions Científiques i un altre de la Unitat de Mineralogia Aplicada i Ambiental de la Universitat Jaume I de Castelló, que arribaven a la conclusió que la quantitat d'aquestes substàncies és molt major en els pobles propers a les indústries d'esmalts i de taulells que als de pobles més allunyats.

Segons dades de la mateixa plataforma, entre 1992 i 1999 "el nombre de morts per càncer de pulmó en la zona ceràmica dobla el de

la resta del País Valencià. Les morts per bronquitis, enfisema pulmonar i altres malalties relacionades són quatre vegades majors en les dones i un 50% en els homes, i el de morts per infart el doble en homes i un 20% més en dones".

Mobilitzacions i victòries

Davant la passivitat dels responsables polítics, la Plataforma inicià un període de mobilitzacions socials. De forma constant i fins al dia d'avui han denunciat públicament i judicial les irregularitats d'aquestes empreses, han presentat recursos contra autoritzacions i projectes que implicaven augmentar la contaminació, han convocat manifestacions i han realitzat accions. La plataforma ecologista s'ha estès a altres municipis de les comarques properes (com ara l'Almassora, la Vall d'Alba i Onda), també afectats pels alts índexs de contaminació, que ja han superat els límits legals establerts per la protecció de la salut.

Tot i enfrontar-se a un potent lobby d'interessos econòmics, la plataforma ha aconseguit que s'instal·lin filtres en atomitzadors, que s'iniciïn tres estudis epidemiolò-

gics, que es millorin les infraestructures i el transport de materials, i la substitució de matèries primeres contaminants en les esmalteres. Arran d'això, la contaminació de l'aire s'ha reduït dràsticament, encara que no ha desaparegut del tot.

La plataforma no s'atura

En l'actualitat hi ha més de 15 empreses als jutjats i la batalla més important la lliuren contra els grans gegants de la indústria petrolera: l'antiga planta d'Iberdrola, que funciona amb fuel; la refinaria de petroli de BP Oil, i UBE, empresa que produeix plàstics basats en derivats del petroli. Totes estan situades al polígon petroquímic el Serrallo, de Castelló, on s'hi concentren moltes altres empreses catalogades com a potencialment perilloses, tant pels nivells d'emissió de gasos i metalls a l'atmosfera i a l'aigua, com per les greus conseqüències que podrien derivar-se d'un accident dins de les seues instal·lacions per als nuclis urbans pròxims.

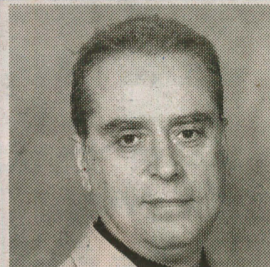
Fa 10 anys, les mares de l'Alcora ni tan sols sospitaven la força que podrien arribar a tenir. Prendre consciència d'aquesta va ser la seua primera victòria.

Manifestació contra la contaminació.

PLATAFORMA NO A LA CONTAMINACIÓ

DELS QUE S'HO PENSEN BÉ...

Sembla que Pere Alcober per fi segueix els consells del veïnat i abandona el seu càrrec al Districte.

Racisme 'de debò'

Com cada 21 de març, Dia Internacional contra el Racisme i la Xenofòbia, SOS Racisme va presentar la *Memòria Anual*, on es recullen totes les denúncies d'indole racista que els han arribat al llarg de l'any, amb la voluntat de posar de manifest la realitat catalana en termes de segregació i de desigualtat d'oportunitats.

L'entitat va atendre 534 persones el 2006 i ha tirat endavant 158 casos. Les denúncies per maltractaments i abusos dels cossos de seguretat són, una vegada més, el tipus de manifestació xenòfoba més nombrosos, i representen el 27,2% del total. Es tracta de 44 casos, en 33 dels quals es denuncien agressions físiques. Els Mossos d'Esquadra és el cos on es registren més actituds racistes, amb 24 denúncies, seguit de la Guàrdia Urbana (13).

La memòria assenyala que el nombre d'aquests presumptes abusos podria ser molt més elevat com a conseqüència de la por a denunciar de moltes de les víctimes. També denuncia la tendència a la impunitat en el sistema policial, sigui del cos que sigui, a l'hora d'abordar i eradicar aquestes situacions.

... ALS QUE NO S'HO PENSEN GENS

Artur Mas aguanta sense despenjar-se les envestides sobiranistes d'ERC. Sort en té, de la laca...

Fes-te amic o amiga de

la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment. Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment. Així que ja saps!

Nom _____
Cognoms _____
Carrer i número _____
Codi Postal _____ Població _____
Telèfon _____ DNI _____
Vull rebre LA BURXA a casa

Amic/amiga de
LA BURXA
3 euros/mes
(36 euros l'any)

Col·laboració anual
amb
LA BURXA
5 euros/mes
(60 euros l'any)

Aportacions
voluntàries a LA
BURXA
euros
(escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc _____
Adreça _____
Població _____
Nom del titular _____
CODI ENTITAT _____
CODI SUCURSAL _____
CODI SEGURETAT _____
NÚM DE COMPTE _____
Es prega que entregueu fins a _____
nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA
Data _____ Signatura _____

FOTO: JSA

Janna i Dídac

Monitors de l'Esplai Turons

"A través del joc s'aprenen moltes coses"

Fa quatre anys i cinc campaments que la Janna i el Dídac són monitors de l'Esplai Turons. En aquest temps ja han viscut dos trasllats de local. Ara es troben al carrer Panissar, número 9, en un local de 35 m², on han de gestionar les activitats que duen a terme cada setmana amb 55 nens de totes les edats. L'esplai, un dels 110 que consten a la Federació d'Esplais de Catalunya, i que fa 26 anys que funciona, ha sortit endavant després de la crisi. Els monitors, la majoria dels quals feia tan sols un any que havien començat com a tals quan es van trobar que els feien fora del local, van tirar-lo endavant, sent testimonis del cas omís de l'Administració envers entitats que desenvolupen una tasca educativa i de lleure molt important. Crida l'atenció que l'Administració reglamenti tant una entitat (a qui obliga, per exemple, que el 80% dels seus monitors siguin titulats) a qui, alhora, no dona suport suficient, com pot ser en l'àmbit infraestructural.

JORDINA SÁNCHEZ AMAT - SANTS

Quant de temps duen a aquest local?

J- Vàrem arribar a principis del curs 2006, després de dos trasllats. El local on vam passar 24 anys estava al carrer Serra i Arola i es trobava a mans de La Caixa. Quan aquesta va veure que se li tirava al damunt una llei que es va fer amb el PP al govern per renovar els lloguers vells, el local on estàvem va passar a mans d'una immobiliària, i aquesta va pujar un 200% el lloguer, que llavors pagava la Generalitat. Aquesta es va negar a mantenir-lo, i a més va canviar la seva política de cedir locals a entitats.

D- Això ens ho van dir un mes de novembre, i l'1 de gener havíem de ser fora. Al final el Districte ens va cedir un local a Miquel Àngel, 55-57. Però de fet, el lloguer era per un any i mig, és un carrer d'aquests antics, de cases baixes, amb patis interiors, i el que volen és tirar-ho tot a terra, i fer-hi pisos, el típic. De fet estaven fent fora tots els veïns. Amb aquest marge de temps vam trobar aquest local.

Com us hi trobeu, aquí?

J- Ara estem estables, de fet. Però vam haver de canviar la filosofia de l'esplai. Abans, cada grup tenia la seva sala, totes adequades amb les seves cadires, taules, amb sofàs, escenari, etc.

D- El contracte encara el tenim per quatre anys més. Així que la pròxima generació de monitors serà qui s'enfronti a la següent situació. Per ara tenim prou estabilitat. Però cal tenir en compte que som una entitat sense ànim de lucre. El que ens donen els pares

serveix per cobrir les activitats que puguem fer en el transcurs de l'any i dels campaments. Cada any estem a zero. El fet d'haver de pagar un local ho fa més difícil.

Heu estat nens de l'esplai i podeu comparar.

D- Era molt més fàcil abans, a l'altre local. El que hem de fer és activitats a fora. Però igualment necessitem una seu, un punt de referència per als pares.

J- Sí, com a avantatges hi ha que coneixes més Barcelona. Però és el fet de tenir un lloc que sentis teu. Cada grup tenia la seva sala, quan canviaves de grup canviaves de sala...

D- Cada grup anava personalitzant la seva sala. Hi havia coses que havies fet tu, amb les fotos del dia del teu aniversari...

Què feu si plou?

D- Si plou és el pitjor dia del món [riu]. Ha plogut poc. Recordo que el darrer cap de setmana que ha plogut ha estat el de Carnaval, va ser horrorós. S'havien fet disfresses de cartró: passats dos carrers ja tenien la disfressa al terra. El que s'intenta fer és tenir activitats preparades si plou, visites a museus, per exemple.

A què es deu que l'Administració deixés de proporcionar-vos el local?

J- Jo ho veig com que els recursos no es destinen a temes socials. No es reconeix el valor educatiu i d'oci d'un esplai. De fet, no sé ni si existim legislativament, fins fa poc érem guarderia. Els recursos es destinen a d'altres coses, i intenten impulsar una política de reaprofitament d'espais públics. Vénen la idea que has de reaprofitar espais pú-

blics, escoles, places, el Casinet, etcètera.

D- Bé, t'ho diuen, però després no et donen facilitats per fer aquestes coses. Vam intentar-ho amb alguna escola, però al final no ho vam aconseguir. A més, has de fer molts papers... Sabem d'un esplai a Gràcia que els va passar el mateix. Durant molt temps van estar que no tenien res. Quedaven per fer reunions a les places i fer les activitats al carrer... Ara els han cedit una escola.

Quina és la posició dels pares?

D- Hi ha dos perfils de pares. N'hi ha uns que a la reunió inicial no vénen, són aquells que no diuen res. Després hi ha els pares que et coneixen, i que pensen com tu, que és una mala jugada. Fins i tot alguns ens diuen que ocupem el local de Serra i Arola, com que està buit encara...

J- N'hi ha molts que ens han donat suport, però tampoc els pots demanar que et paguin un local.

D- A part del treball que fem aquí cada setmana, després hi ha dies com Sant Jordi, en què treballem per treure diners per a l'esplai. J- Els monitors ho fem altruïstament, no cobrem res pel fet d'estar aquí. Estem duent endavant un projecte. A través del joc s'aprenen moltes coses.

Com funcioneu?

D- Funcionem de manera assembleària. De fet, hi ha uns càrrecs, però són burocràtics. J- L'esplai funciona perquè els monitors volem, bàsicament. Perquè som qui ho portem tot, qui ho mou tot. Estem dividits en seccions, cada secció s'encarrega d'alguna cosa, però a l'hora de decidir es posa en comú i es decideix per majoria, generalment.

CARTELLS POLITICOSOCIALS

1r de maig

1r. MAIG 90

PER L'ALLIBERAMENT DE CLASSE I NACIONAL

ACTE A BARCELONA ORFEO DE SANTS c/ Sants, 71 11 h. matí

1 DE MAYO

MANIFESTACIÓN TODOS A LA CALLE DEFIENDETE Y LUCHA

A las 12:00 Portazgo - Bulevar SOLIDARIDAD * OBRERA

ACTIVITATS

Cinema a Can Vies
Dijous 8 i 22 d'abril
19 h: a Can Vies

Acte de Venècia
Divendres 13 d'abril
20 h: a Can Vies

Presentació de llibre
Dimarts 17 d'abril
19.30 h: *El Torn de la Torna*, a Can Vies

Drum & Bass
Divendres 20 d'abril
Can Vies

Festa d'Aniversari del Setmanari de Comunicació Directa
Dijous 20 d'abril
A la Sala Bahía

Cinema Bahía. 16 mm a Taula
Dijous 5 d'abril
21 h: *Maciste contra los fantasmas*, de Giacomo Gentilomo

Dijous 12 d'abril
21 h: *También los ángeles comen judías*, d'Enzo Barboni

Dijous 19 d'abril
21 h: *Furtivos*, de José Luis Borau

Dijous 26 d'abril
21 h: *Canciones para después de una guerra*, de Basilio Martín Patino

Claqué
Cada dimecres
20 h: a la Sala Bahía

